

РЕШЕНИЕ

№ 4946

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4439** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директор на Национално толоуправление при Агенция „Пътна инфраструктура“ чрез пълномощник – юрк. Д., срещу Решение № 1238/16.03.2023г. постановено по нахд № 13511/2022г. по описа на СРС, 7-ми състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление №BG24032022/5800/P8 – 477/13.09.2022г., издадено от Директор на Национално толоуправление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на С. Д. З. е наложена глоба в размер на 1800 лева на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон. Касаторът счита, че авторството на деянието е безспорно установено, предвид липсата на изрични възражения в тази насока към момента на съставяне на АУАН и негово връчване, като обръща внимание, че защитната теза в тази насока е развита на много по-късен етап от производството.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът – С. Д. З., редовно уведомен за съдебно заседание, не се явява лично и не се представлява. Преди съдебното заседание е постъпила писмена защита от процесуалния му представител - адв. Я. С. - А., с която поддържа подадения отговор

по касационната жалба. По същество се иска същата да бъде оставена без уважение. Претендират се разноси по списък.

Представителят на СГП – прокурор М. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, XXVII касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на обжалване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че на 24.03.2022г. в 06:06ч. в направление излизане от територията на Република България, на ГКПП К. пристигнал товарен автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , влекач марка „Волво“, собственост на „ВЕНИ ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД, управляван от С. Д. З.. След извършена порверка контролните органи установили, че на 12.03.2022г. в 08:39ч. същото превозно средство било засечено с контролно устройство на път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като не била заплатена дължимата за него пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т. 2 от ЗП, за което бил генериран запис по чл. 167а, ал.1- 3 от ЗП. За горното на водача на товарния автомобил бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление, с което му е наложена глоба в размер на 1800 лева по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Районният съд отменил наказателното постановление, като приел, че от обективна страна не е доказано, че именно С. Д. З. е управлявал посоченото ППС на 12.03.2022г. в 08:39ч. на път А-6, км 50+427, като такъв извод не може да бъде направен само въз основа на факта, че З. е управлявал същото ППС на дата 24.03.2022г., тъй като той не е негов собственик. Преди да издаде наказателното постановление, наказващият орган е имал задължението да установи авторството на деянието, което не е направено.

Решението на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Обосновано и законосъобразно районният съд е приел, че не е доказано авторството на деянието. Настоящият касационен състав изцяло се солидаризира с мотивите на съда, че в производството липсват каквито и да е доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че именно С. Д. З. е лицето управлявало товарния автомобил на 12.03.2022г. Както правилно е отбелязал и районният съд не са приложени тахографски листове, пътни листи, записи от дигитален тахограф или дигитална карта на водача или друг документ, въз основа на който може да се направи извод кой е управлявал ППС на датата, на която е извършено нарушението. Липсата на нарочно наведено възражение от санкционираното лице към момента на съставяне на АУАН не може да обоснове извод в обратен смисъл, а още по-малко да се тълкува като изрично признание на това обстоятелство. Авторството на деянието не е безспорно установено. Липсата на доказано авторство на деянието води до незаконосъобразност на НП, като е дължима неговата отмяна, както правилно е постановил районният съд.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото е основателно искането на ответника за присъждане на разноси по списък в размер на 600 лева, договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София - град, XXVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1238/16.03.2023г. постановено по нахд № 13511/2022г. по описа на СРС, 7-ми състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на С. Д. З., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 600 лева, представляваща направени разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: